

Az ítéltábla a dr. Szilágyi István ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. György Emília ügyvéd által képviselt **I.r.**, Dr. Mihály és Schneider Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mihály Róbert ügyvéd) által képviselt **II.r.**, jogtanácsos által képviselt **III.r. alperesek** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Tatabányai Törvényszék 2016. május 31. napján kelt 5.P.20.550/2014/64. számú ítéletével szemben a felperes által 65. és 66. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint változtatja meg:

Kötelezi az I. és a II. r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 17.891.140.- (Tizenhétmillió-nyolcszázkilencvenegyezer-egyszáznegyven) forintot és ennek 2012. március 28-tól 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1. napjától pedig a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A felperes által az államnak fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 1.050.000.- (Egymillió-ötvenezer) forintra, a II. r. alperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 254.000.- (Kettőszázötvennégyezer) forintra leszállítja, míg az I. r. alperes javára a felperest perköltség megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzi.

Kötelezi az I. és II. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 450.000.- (Négyszázötvenezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

A felperes 1.670.000.- (Egymillió-hatszázhetvenezer) forint, míg az I. és II. r. alperesek egyetemlegesen 830.000.- (Nyolcszázharmincezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket kötelesek megfizetni az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására.

A felperes köteles 15 napon belül megfizetni a II. r. alperesnek 390.000.- (Háromszázkilencvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan a felek maguk viselik a perben felmerült első- és másodfokú költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a felperes által indított perben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 4.P..../2006/42. számú, 2007. április 12-én meghozott, előzetesen végrehajtható végzésével **V.I.** -val szemben 99.500.000.-Ft tőke és járulékai, továbbá **V.I.**val és a jelen per I. r. alperesével szemben 38.000.000.-Ft és járulékai erejéig pénzkövetelés biztosítását rendelte el. Az ennek nyomán indult végrehajtást az önálló bírósági végrehajtóként dolgozó II. r. alperes foganatosította. Ennek során 2007. május 4-én egyebek mellett lefoglalta az ...i hrsz.-ú ingatlan **V.I.** tulajdonában lévő $\frac{1}{2}$ -ét, továbbá a jelen per I. r. alperesének tulajdonában lévő $\frac{1}{2}$ hányadát, rögzítve azt is, hogy 2007. április 10-én adásvételi szerződéssel sor került az ingatlan értékesítésére.

A szerződés értelmében az ingatlan kölcsönösen kialakult vételára (55 millió forint) az eladókat egymás között egyenlő arányban illeti meg. Az eladók a vételár teljes kifizetéséig a tulajdonjogukat fenntartották. A tulajdonjog fenntartással történő eladás ténye az ingatlan-nyilvántartásba feljegyzésre került.

A II. r. alperes 2007. május 11-én kelt határozataival az adásvételi szerződés alapján a már kifizetett 12 millió forintot meghaladó vételárkövetelést lefoglalta. Május 18-án újabb határozataival a szerződés alapján már kifizetett 12 millió forint és az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jogok tehermentesítésére levont összegek után fennmaradó 35.782.279.-Ft-os követelést foglalta le, majd a ...V..../2007/60. és .../2007/53. számú jegyzőkönyveiben 2007. július 3-án a foglalást akként módosította, hogy a lefoglalt követelés összegét a vevő nem a végrehajtó letéti számlájára, hanem az I. r. alperesnek a ...Bank ...i Fiókjánál vezetett letéti számlájára köteles megfizetni.

A vevő a felperessel szemben végrehajtási igénypert indított, a keresetlevél 2007. június 11-én idézés kibocsátása nélkül elutasításra került. A II. r. alperes a végrehajtási igényper megindítását követően, 2007. június 20-án megkereste a földhivatalt a hrsz.-ú ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlése iránt. A végrehajtási jog ezen a napon törlésre került.

Az Esztergomi Városi Bíróság **V.I.** és a jelen per I. r. alperese által előterjesztett végrehajtási kifogás tárgyában 2007. július 2-án kelt,Vh...../2007/5. számú határozatával felhívta a II. r. alperest, hogy mindkét adós vonatkozásában a biztosítási intézkedés fedezeteként jegyeztesse be a végrehajtási jogot az ingatlanra. Megállapította, hogy a II. r. alperes törvénysértően intézkedett a végrehajtás alóli feloldás iránt. A megyei bíróság a 2007. augusztus 31-én kelt végzéseivel (1.Pkf..../2007/2. és 1.Pkf...../2007/2.) az elsőfokú végzéseket helybenhagyta. Ugyanakkor a végzés jogerőre emelkedését megelőzően **D.A.** vevő tulajdonjoga az ingatlan vonatkozásában bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba. A biztosítási intézkedést elrendelő végzéssel szembeni fellebbezés folytán eljáró Győri Ítéltábla a 2008. október 1-jén meghozott Pkf.III..../2008/2. számú határozatával a végzést részben megváltoztatta és a biztosítási intézkedés iránti kérelmet a jelen per I. r. alperesével szemben elutasította. A II. r. alperes aV..../2007/68. számú határozatával 2009. május 15-én megkereste a ... Bank Rt.i Fiókját azzal, hogy az I. r. alperes bankszámláján zárolásra került 35.782.279.-Ft-ot a foglalás hatálya alól feloldja. Az I. r. alperes ezt követően a bankszámlán lévő pénzösszeget felvette és felhasználás céljából ügyvédje részére adta át.

A Tatabányai Törvényszék a 2012. március 24-én jogerőre emelkedett 10.P..../2016/113. számú ítéletével **V.I.**t 13.500.000.-Ft és járulékai, **V.I.**t és jelen per I. r. alperesét egyetemlegesen 38.000.000.-Ft és járulékai, **V.I.**t és **E.F.** -et egyetemlegesen 10.000.000.-Ft és járulékai, **V.I.**t és a Kft-t 42.000.000.-Ft és járulékai megfizetésére kötelezte. A felperes által az adósokkal szemben vezetett kielégítési végrehajtás nem hozott megterülést.

A felperes keresetében kérte az I. II. r. alperesek egyetemleges kötelezését 35.782.280.-Ft tőke és annak kamatai, valamint a II. r. alperes kötelezését 27.500.000.-Ft tőke és kamatai és a II. r. alperes marasztalása esetén a III. r. alperes kötelezését 6.000.000.-Ft tőke és kamatai megfizetésére. Álláspontja szerint a II. r. alperes súlyosan jogellenes és gondatlan magatartása következtében vált lehetővé, hogy az I. r. alperes a számlájára befizetett vételárat felvehesse. Ugyancsak önkényesen került sor az ingatlanról a végrehajtási jog törlésére. Ennek folytán került az ingatlanra a vevő tulajdonjoga bejegyzésre. Mindezek miatt a felperes által vezetett kielégítési végrehajtás nem járt eredménnyel. Megítélése szerint az I. r. alperes is jogellenes magatartást tanúsított a bankszámlájára került vételárhátralék felvételével, hiszen a vételárhátralék részben **V.I.** adóst illette meg, annak a felvételével a vételárhátralék kikerült a végrehajtási eljárás hatálya alól.

Megítélése szerint felróható a II. r. alperesnek az is, hogy a korábbi határozatával szemben a foglalást módosította és lehetővé tette, hogy a vevő a vételárhátralékot az I. r. alperes bankszámlájára fizesse meg.

A III. r. alperessel szembeni keresetét a felperes arra alapította, hogy a II. és III. r. alperesek között felelősségbiztosítási jogviszony áll fenn.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az I. r. alperes hivatkozása szerint nem állapítható meg a terhére jogellenesség, hiszen a bankszámlájának zárolása feloldásra került, így szabadon rendelkezhetett a számlával. Nem állapítható meg a kár bekövetkezte, hiszen a végrehajtási eljárás során a felperes számára megítélt összeg megtérülhet.

A II. r. alperes szerint károkozás nem valósult meg. Vitatta a kár összegét is, továbbá hangsúlyozta, hogy a Ptk.349. §-ával szemben a felperes nem élt a rendes jogorvoslati lehetőségével. Előadta, hogy a biztosítási intézkedést elutasító határozatra tekintettel nem mérlegelhette, hogy milyen feltételekkel oldja fel a foglalás alól az I. r. alperes bankszámláját. Nem volt jogellenes, hogy a vételárhátralékot az I. r. alperes számlájára rendelte kifizetni, hiszen az adásvételi szerződésben rögzítést nyert, hogy azt az I. r. alperes számlájára lehet teljesíteni.

A III. r. alperes a Ptk.559. § (1) és (2) bekezdésére utalással előadta, hogy a károsult az igényét közvetlenül a biztosítóval szemben nem érvényesítheti. Mindemellett a biztosítási szerződés 2009. november 1-jén megszűnt, a II. r. alperes biztosított kárbejelentésére a szerződés időbeli hatályának megszűnését követően került sor, így a kockázatviselés nem terjedt ki rá.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. és a II. r. alperes részére perköltség címén fejenként 635.000.-Ft-ot, míg a III. r. alperes részére 150.000.-Ft-ot.

Határozata jogi indokolásában kiemelte, hogy az eredményes felperesi igényérvényesítéshez az I. r. alperessel szemben a Ptk.339. § (1) bekezdésében, míg a II. r. alperessel szemben ezen túlmenően a Ptk.349. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételeknek is együttesen fenn kell állniuk. Megállapította, hogy a végrehajtás során nem kerültek olyan értékű

vagyontárgyak foglalás hatálya alá, amelyek fedezhetnék a felperes követelését. A felperes kereseti kérelmeösszepszerúségeként az ingatlan hátralékos vételára vehető figyelembe. A II. r. alperes a lefoglalt követelés összegét 43.000.000.-Ft-ról 35.789.279.-Ft-ra módosította, az erre vonatkozó 205/2007/48. és 206/2007/40. számú határozatát a II. r. alperes a felperes akkori jogi képviselője részére megküldte, azonban ezzel kapcsolatosan a felperes végrehajtási kifogást nem terjesztett elő. Megállapította, hogy jogellenes volt a II. r. alperes 2007. július 3-i - ...V.../2007/33. (helyesen 53.) számú, a Vht.112. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző - intézkedése, melyben a foglalást akként módosította, hogy a lefoglalt követelést nem a végrehajtó, hanem az I. r. alperes bankszámlájára kell teljesíteni.

A törvényszék ítélete szerint alappal kifogásolta a felperes, hogy a II. r. alperes mind az I. r. alperes, mind pedig **V.I.** részére megfizetett és lefoglalt vételár vonatkozásában intézkedett a foglalás hatálya alóli feloldásról, holott az ítéletábla végzése szerint erre csak a jelen per I. r. alperesével szemben volt lehetősége. Az I. r. alperes tudta, hogy az a pénzösszeg korábban lefoglalásra került, ettől függetlenül azt az I. r. alperesnek úgy kellett tekintenie, hogy nem volt a sajátja, hanem **V.I.**t megillető pénzösszeg volt, tehát azzal **V.I.** felé kellett elszámolnia, ez pedig akként meg is történt, hogy a pénz az ügyvédjükhöz került. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az I. r. alperes Ptk.339. § (1) bekezdése szerinti felelősségét nem ítélte megállapíthatónak.

A II. r. alperessel szembeni keresetet a Ptk.349. § (1) bekezdésére tekintettel utasította el a törvényszék arra hivatkozással, hogy az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlésével, a lefoglalt követelés összegének, majd pedig a követelés teljesítésére megjelölt bankszámlának a módosításával kapcsolatos intézkedésekről a felperes tudomással bírt. Lehetősége lett volna a végrehajtói intézkedésekkel szemben végrehajtási kifogást előterjeszteni, erre azonban nem került sor. A felperes csak 2011 májusában érdeklődött a végrehajtást ekkor foganatosító dr. **S.M.** végrehajtótól. A felperes sem a tájékoztatása elmaradásával, sem a biztosítási intézkedés foganatosításával kapcsolatosan végrehajtási kifogást nem terjesztett elő, holott a II. r. alperes intézkedéseiről, illetve az értesítési kötelezettség elmaradásáról tudomással bírt. A rendes jogorvoslati lehetőség igénybevételének hiányában tehát a Ptk.349. § (1) bekezdése szerinti konjunktív kártérítési feltételek maradéktalanul nem állnak fenn.

A III. r. alperessel szemben - elsődlegesen - a Ptk.559. § (2) bekezdésére tekintettel utasította el a keresetet a törvényszék.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását, az I-II.r. alperesek kereset szerinti marasztalását, másodlagosan az ítélet e körben való hatályon kívül helyezését kérte. A III. r. alperessel szembeni keresetet elutasító ítéleti rendelkezést fellebbezéssel nem támadta.

Az ingatlan lefoglalása és a lefoglalás alóli feloldása körében kiemelte, hogy a tulajdonjog fenntartással történő eladásának ténye semmilyen vevőt illető dologi jogot nem eredményez. Tévedett a törvényszék, amikor jogszerűnek minősítette, hogy a végrehajtó a vételárhátralék lefoglalása mellett az ingatlant a foglalás alól kiengedte és a tekintetben is tévedett, hogy amennyiben a tulajdonjog fenntartással történő eladás tényének jogosultja a vételárhátralékot megfizeti, úgy tehermentes tulajdont szerezhet. A végrehajtó jogszerű magatartása az lett volna, ha mind az ingatlant, mind a vételárhátralékot lefoglalja, és ha a végrehajtási jog bejegyzésének fennállása mellett is kéri a vevő a tulajdonjog bejegyzését, úgy a vételár

szolgál a követelés kiegyenlítésére, ha nem kéri, akkor az ingatlan biztosítja a követelés kielégítését. E körben a II. r. alperes terhére a jogellenesség megállapítható.

Ugyancsak jogellenes a II. r. alperes magatartása azért, mert július 4-én átvette a végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartási visszajegyzését elrendelő elsőfokú végzést. Tudta, hogy a korábbi intézkedése, a foglalás feloldása jogellenes, ennek ellenére lehetővé tette a vevő tulajdonjogának bejegyzését és meghiúsította ezzel a végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartási visszajegyzését. Az ingatlan foglalás alóli feloldása önmagában 55 millió forint összeg erejéig megalapozza a II. r. alperes kártérítési felelősségét.

Ugyancsak jogellenes magatartást tanúsított a II. r. alperes, amikor a foglalás módosításával a 43 millió forintos vételárhátralék lefoglalását 35.789.279.-Ft-ra szállította le. A II. r. alperesnek arra lett volna jogosultsága, hogy a lefoglalt követelésből a végrehajtási jogok jogosultjainak a törvény rendelkezései szerint és annak sorrendjében biztosítson kielégítést. A 7.217.721.-Ft-os különbözet erejéig ezen jogellenes magatartás miatt is fennáll a II. r. alperes kártérítési felelőssége.

A felperesi fellebbezés hangsúlyozta, hogy a rendes jogorvoslat igénybevételének alapfeltétele, hogy a végrehajtó intézkedéséről a károsult tudomást szerezzen, mégpedig alakszerű határozat vagy jegyzőkönyv formájában, a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben megállapítható, hogy az iratok közt fellelhető térítvevény tanúsága szerint 2007. május 23-án a felperes jogi képviselője egyebek mellett a 205/2007/48. számú végzést átvette. Ebben a jegyzőkönyvben csökkentette a II. r. alperes a lefoglalt vételárhátralékot 7.217.721.-Ft-tal. A felperes azonban nem tudta, hogy az ingatlan a végrehajtás alól feloldásra került, hiszen a 205/2007/49., illetőleg a 206/2007/55-ös számú jegyzőkönyv nem került részére kézbesítésre. A tudomásszerzés hiányában pedig nem volt sérelmes számára a lefoglalt összeg leszállítása, hiszen ha az ingatlan foglalás alatt marad, akkor ez biztosította volna a fedezetet. Mindemellett a felperes álláspontja szerint a térítvevény tévedést tartalmaz, az azon feltüntetett adattal szemben a 48. sorszámú iratot a felperes nem kapta meg, a kiadmányozás szerint ugyanis azt csak a vevőnek és a vevő jogi képviselőjének rendelték elküldeni.

Ugyancsak kizárólag a vevő részére került a kiadmányozás szerint kézbesítésre a 205/2007/60. és a 206/2007/53. számú jegyzőkönyv, amelyekben a II. r. alperes a végrehajtói letéti számla helyett az I. r. alperes bankszámláját jelöli meg akként, melyre a vételár befizethető. Mindemellett a felperes megjegyezte, hogy a jegyzőkönyvből az egyébként sem derült ki, hogy a módosított bankszámla az I. r. alperes számlája, tehát ebből nem derülhetett ki számára a jogsértő II. r. alperesi magatartás. Azt is kiemelte a fellebbezés, hogy az Esztergomi Városi bíróságVh..../2007/5. számú végzéséből értesült ugyan az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törléséről, de ezen végzés egyúttal elrendelte a visszajegyzést, így ezzel kapcsolatosan jogorvoslat előterjesztésének nem volt helye. Alaptalan az az ítéleti álláspont, hogy a felperes a II. r. alperesi releváns magatartásokról tudomást szerzett, hiszen a II. r. alperes az I. r. alperes bankszámlájának foglalás alóli 2009-es feloldásával kapcsolatos iratokat sem küldte meg a felperesnek.

A felperes megítélése szerint arról szerzett hitelt érdemlően tudomást, hogy a jogerős bírósági határozat alapján az ingatlan és az egyéb vagyontárgyak lefoglalásra kerültek, ezek rendelkezésre fognak állni a követelések kielégítési alapjaként. A felperest akkor érte csak

kár, amikor a pert jogerősen megnyerte és az ott megítélt követelés érvényesítéséhez végrehajtási eljárás megindítására kényszerült.

Hangsúlyozta, hogy az I. r. alperes tudta, hogy a számlán nem az ingatlanok a csak őt illető vételára van, hanem a **V.I.**t illető rész is, ami viszont továbbra is foglalás alatt van. A bankszámláról felvett vételár fele tekintetében mindenképpen megáll a kártérítési felelőssége. Nem mentesíti őt ez alól az, hogy a II. r. alperes jogellenes magatartása folytán vált lehetővé a pénz felvétele, csupán az egyetemleges felelősséget alapítja meg. A II. r. alperes lehetővé tette, az I. r. alperes pedig megvalósította a kárt.

A felperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a végrehajtó által lefoglalt vételár egyetemlegesen illette meg az adósokat. Nem merült fel arra adat, hogy az nem a házastársi közös vagyonuk része volt. Mindemellett az az I. r. alperesi állítás, hogy **V.I.** az I. r. alperesnek átengedte volna az őt illető vételárat, semmivel nem került alátámasztásra, ezt az I. r. alperes maga is cáfolta egy másik előadásával, miszerint az őt illető részt is **V.I.**ak adta oda.

Nem foghat helyt az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett azon álláspont, mely szerint azért nincs kártérítési felelőssége az I. r. alperesnek, mert a II. r. alperes téves intézkedése folytán feloldásra került a bankszámla a foglalás hatálya alól, ekként pedig jogszerűen rendelkezett az ott lévő összegről. A vételárnak a **V.I.**t illető része soha nem került feloldásra a foglalás alól, továbbra is a biztosítási intézkedés hatálya alatt volt, mint **V.I.** vagyona. Az I. r. alperes ennek ellenére és mindezek tudomása mellett felvette ezt a vételárrészt is és kivonta a végrehajtás alól.

A felperes álláspontja szerint az I. r. alperest illető vételárrész tekintetében is fennáll a kártérítési felelőssége az I. r. alperesnek, hiszen ezt saját nyilatkozata szerint szintén **V.I.**ak adta át, ami azt igazolja, hogy ezen pénzösszeg végrehajtás alóli kivonása is tudatos és szándékos magatartás volt.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet megfellebbezett rendelkezésének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy csupán a per első tárgyalásán, nagyon zavart állapotában tett olyan kijelentést, hogy a pénzt átadta **V.I.**ak, később, a 2014. október 17-én kelt ellenkérelmében pontosította ezen nyilatkozatát akként, hogy a felvett összeget a jogi képviselőjének adta át. Ezt igazolja a később birtokába került átutalási megbízás, mely szerint 2009. május 15-én, a vételárhátralék felvételének napján 25.883.000.-Ft-ot dr. **H.Z.** ügyvéd letéti számlájára utalt.

Az I. r. alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a kártérítési felelősség jogszabályi feltételei nem állnak fenn vele szemben, a biztosítási intézkedéssel kapcsolatos másodfokú végzés folytán a jogi képviselő kérelmére a végrehajtó feloldotta a foglalás alól az I. r. alperes bankszámláját is. A számla, ekként a rajta lévő összeg is teljes egészében feloldásra került a foglalás alól. Ezt követően az I. r. alperes jogszerűen vette fel a vételárhátralékot. A Tatabányai Törvényszék jogerős marasztaló ítélete csupán 2012. március 24-én, tehát a pénz felvételét 3 évvel követően vált jogerőssé.

Nem helytálló az a felperesi hivatkozás, hogy a pénz felvételekor az I. r. alperes és **V.I.** házastársak voltak, hiszen 2009. április 6-án már jogerős lett a házasságukat felbontó ítélet. A házassági vagyonközösségük megszüntetése körében abban egyeztek meg, hogy az ingatlan eladásából származó vételárrész az I. r. alperest illeti meg. Ennek folytán az I. r.

alperesben fel sem merült annak a gyanúja, hogy ne járna el jogszerűen a teljes összeg felvételekor.

Az I. r. alperes hangsúlyozta, hogy azon végrehajtói intézkedésnek, miszerint a vevő a hátralékot ne a végrehajtói letéti számlára, hanem az I. r. alperes számlájára utalja át, nem tudja az indokát, ez tőle függetlenül történt. A bankszámlája végrehajtás alóli feloldását követően nem kell az eljárás során vizsgálni, hogy az I. r. alperes mihez kezdett a pénzösszeggel, hiszen az ítélet tábla nem tartotta indokoltnak az intézkedés fenntartását. A fellebbezésben foglaltakkal szemben nem **V.I.** ak adta át az összeget, hanem egy részét a jogi képviselőnél helyezte letétbe, másik részét pedig felélte. Nem lehet tehát alapos következtetést levonni aziránt, hogy tudatosan és szándékosan megghiúsította volna a kielégítést, hiszen a foglalás hatálya alól feloldott vagyontárgyak tekintetében az I. r. alperes szabadon rendelkezhetett.

Helyes az a törvényszéki álláspont is, hogy az I. r. alperesnek nem állt érdekében **V.I.** tekintetében a kielégítési alap csökkentése, hiszen az egyetemleges kötelezettség miatt ez a saját kötelezettségének terhesebbé válását jelentette volna. A teljes követelés végrehajtására az I. r. alperes vagyonából kerülhetne sor **V.I.** vagyonának hiányában.

A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint helytállóan foglalt állást a törvényszék a tekintetben, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a kártérítés együttes feltételeit. Álláspontja szerint a felperesi fellebbezés azt támasztja alá, hogy a 48. sorszámú végrehajtói iratot a felperes jogi képviselője megkapta, az számára sérelmes, azonban mégsem nyújtott be vele szemben végrehajtási kifogást, amellet érvelve, hogy az nem volt tőle elvárható. A II. r. alperes utalt arra, hogy a végrehajtó mulasztásával szemben is helye van végrehajtási kifogás benyújtásának, mégpedig a mulasztásról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül.

Kifejtette, hogy a Győri Ítélet tábla az I. r. alperes tekintetében a biztosítási intézkedés iránti kérelmet elutasította. Így az őt megillető vagyontárgyak tekintetében nem lehet alappal igényt előterjeszteni, azokkal kapcsolatosan a felperest kár nem érhet.

A II. r. alperes megítélése szerint a felperestől elvárható lett volna, hogy végrehajtást kérőként kövesse a végrehajtás folyamatát.

Kiemelte, hogy egyébként is ellentmondásos a felperes jogi álláspontja, hiszen az ingatlant és a vételárat is a követelése lehetséges fedezeteként minősíti, holott ebből csak az egyik lett volna fedezetként értékelhető.

A II. r. alperes hangsúlyozta, hogy az esetleges kár mértékének megállapításánál figyelembe kell venni, hogy milyen más követelések vannak az adóssal szemben, ezen követelések hogyan viszonyulnak a felperes követeléséhez, továbbá a végrehajtási költségek csökkentő hatását is értékelni kell a kár mértékének vizsgálata során. Az ingatlan értéke teljesen bizonytalannak tekintendő, nem biztos, hogy az ingatlanért a vevő által adott vételárat el lehetett volna érni.

Fenntartotta azon álláspontját is a II. r. alperes, hogy a felperes a követelését először a szerződéses kötelezettel (**J.N.M.-el**) szemben lenne köteles érvényesíteni.

A fellebbezési eljárás során a felperes a II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmével kapcsolatosan kiemelte, hogy az ingatlant mindenképpen foglalás hatálya alatt kellett volna tartani, ami azonban nem jelenti azt, hogy el is kellett volna árverezni.

Hangsúlyozta, hogy az I. r. alperes azon állítása, miszerint **V.I.** neki juttatta volna az ingatlan értékesítéséből származó pénzeszeget, semmiféle bizonyítékkal nem került alátámasztásra. Az a tény pedig, hogy a számlának ő volt a tulajdonosa, nem jelenti azt, hogy a számlán elhelyezett összegnek is a tulajdonosa volt. Tisztában volt azzal, hogy készfizető kezességet vállalt és tudott az elrendelt biztosítási intézkedésekről. Nincs tehát jelentősége annak, hogy nem tudhatta, hogy a kezesi felelőssége alapján vele szemben milyen tartalmú döntés születik majd. Nem csupán a számlán kezelt összegnek a felét vette fel jogellenesen, hanem a teljes összeget jogellenesen vonta el a végrehajtás hatálya alól.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

A felperes a keresetet a III. r. alperessel szemben elutasító és a III. r. alperes javára a felperest perköltségben marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezést fellebbezéssel nem támadta, az a Pp.228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, így a másodfokú eljárás tárgyát ezen rendelkezések felülbírálata nem képezte.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben a per eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta és a beszerzett peradatok okszerű, helytálló, a Pp.206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével érdemben helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéseit és ítéletben kifejtett indokait az ítélet tábla azonban csak részben osztotta.

A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy az I. r. alperes esetében a Ptk.339. § (1) bekezdésében, míg a II. r. alperes esetében a Ptk.339. § (1) és a Ptk.349. § (1) bekezdésében foglalt konjunktív feltételek együttes fennállása teremtheti meg a kártérítési felelősséget. A perben azt kellett vizsgálni, hogy az alperesek tanúsítottak-e olyan jogellenes, felróható magatartást, amelynek következtében a felperes részére jogerős ítéletben megítélt követelés kielégítése akár csak részben is megghiúsult, s ha igen, úgy e tekintetben felelőségük megállapítható-e.

Az ítélet tábla maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság azon ítéleti (a 18. oldal első bekezdésében kifejtett) álláspontjával, hogy **J.N.M.** 2004. február 4-i írásbeli nyilatkozata nem képezi akadályát az I., II. r. alperesekkel szembeni felperesi igényérvényesítésnek. Az elsőfokú bíróság helyes indokainak ehelyütt való megismétlése nem szükséges.

A törvényszék abban is helyesen foglalt állást (az ítélete 17. oldalának első bekezdésében foglalt indokok mentén), hogy a perben nem nyert bizonyítást, hogy más követelések végrehajtása a perrel érintett követelések megtérülését, annak mértékét ténylegesen befolyásolná, hogy az érintett vagyontárgyak (az ingatlan, illetőleg a vételár követelés) más, végrehajtás útján érvényesített követelések fedezetül is szolgáltak volna (azon követeléseken túl, amelyek a 2007. év irányadó időszakában az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett terhek törléséből megállapíthatóan kielégítésre is kerültek a felperes által 3. szám alatt csatolt teljes tulajdoni lap másolat által alátámasztottan).

Helyes az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása is (az 52/F/1/I, II, III. számú iratok maguk is igazolják azt az alperes által sem cáfoltt felperesi tényállítást), hogy a kielégítési végrehajtás során nem állnak rendelkezésre olyan értékű vagyontárgyak, melyek fedezhetnék a felperes végrehajtandó követelését. Helyes a törvényszék ítéletének 16. oldal utolsó és 17. oldal első bekezdésében e tekintetben kifejtett álláspont, annak részletes megismétlése szükségtelen.

A Győri Ítéltábla a Pkf.III..../2008/2. számú - 2008. október 1-jén kelt - végzésével az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta és a biztosítási intézkedés iránti kérelmet a jelen per I. r. alperesével szemben elutasította. Ennek folytán megállapítható, hogy az I. r. alperes vagyonára (az ingatlan $\frac{1}{2}$ illetőségére, illetőleg a vételár $\frac{1}{2}$ -ére) a biztosítási intézkedés hatálya nem terjedt ki. Az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdonjoga, illetve ezen illetőség vételára iránti követelés I. r. alperesi vagyonba tartozását a tulajdoni lap és az adásvételi szerződés egyértelmű rendelkezése igazolja. Erre figyelemmel az a körülmény, hogy ezen vagyoni kör a felperes későbbi követelésének biztosítását nem szolgálta, független a II. r. alperes végrehajtás során tanúsított magatartásától (tevékenységétől, illetve mulasztásától), azzal nem áll okozati összefüggésben. Ezen vagyonelemek a végrehajtó intézkedésétől függetlenül - a biztosítási intézkedés I. r. alperessel szembeni jogerős elrendelésének hiánya miatt - egyébként sem maradhattak volna foglalás hatálya alatt.

A II. r. alperes tehát kártérítési felelősséggel az ingatlan I. r. alperesi $\frac{1}{2}$ -e, illetve az I. r. alperest illető vételár követelés $\frac{1}{2}$ -e tekintetében nem tartozhat, a kártérítési felelősség elemeinek további vizsgálata e tekintetben szükségtelen.

Ugyancsak nem tartozhat - a fentiekre figyelemmel - kártérítési felelősséggel az I. r. alperes ezen körben, tehát a saját vagyontárgyai erejéig. Nem került sor a biztosítási intézkedés jogerős elrendelésére az I. r. alperessel szemben és marasztaló határozat sem kötelezte 2012-ig őt a felperes javára. Nem kártérítési felelősséget megalapozó tényállás az, hogy a jogerős ítéleti marasztalás megszületéséig a kötelezettnek már nem áll rendelkezésére a kielégítést biztosító vagyona (még akkor sem, ha a követelés érvényesítéséről a kötelezett tudomással bír). Az anyagi jog - a megfelelő feltételek esetén - a Ptk.203. §-ában adott szabályozásával, a fedezetelvonó szerződés relatív hatálytalanságának megállapításával ad lehetőséget a sérelem orvoslására, a fedezetet elvonó harmadik személyek és nem a kielégítési alapján csorbított követelés kötelezettjével szemben.

Ellenkező esetben lényegében ugyanazon követelés két, egymást felváltó jogcímen való megítélésére kerülhetne sor: ami az eredeti jogcímen megítélt követelésből a kötelezettől nem lenne behajtható, ugyanazzal az összeggel - rosszhiszeműség (felróhatóság) esetén - kártérítés címén tartozna felelősséggel.

A tulajdoni lap és az adásvételi szerződés rendelkezésével szemben ugyanakkor egyetlen egy peradat sem támasztja alá azt az I. r. alperesi hivatkozást, hogy a lefoglalt vételár követelés, illetőleg az az alapján a vevő által befizetett vételár részlet egésze az I. r. alperes vagyonába tartozna.

A felperes követelésének kielégítésére nyilvánvalóan vagy csak az ingatlan, vagy csak az ingatlan ellenértékének megfizetésére irányuló követelés szolgálhatott volna, a kettő együttesen nem. Az érintett ingatlan és a lefoglalt vételár követelés egymással való anyagi

jogi kapcsolatára tekintettel vagy egyik, vagy csak a másik szolgálhatott volna a felperesi követelés kielégítésének alapjául.

A Vht.193. § a) pontja értelmében a végrehajtó a lefoglalt vagyontárgyat a foglalás alól feloldja, ha az adós a foglalás után kifizette a biztosítandó összeget, vagy a számlájára, betétjére a pénzügyi intézménynek kiadott felhívás teljesítésével a követelés fedezete biztosítva van.

A II. r. alperes 2007. június 20-án anélkül oldotta fel az ingatlant a foglalás alól, hogy a fenti feltételek teljesültek volna. A jogellenes magatartás részéről e tekintetben megvalósult, ahogy azt az Esztergomi Városi Bíróság a ...Vh.../2007/5. számú végzésében - a II.r alperest a végrehajtási jog visszajegyzésére felhívva - megállapította.

A végrehajtási jog visszajegyzése iránti intézkedés elmulasztása a II. r. alperes által azonban - függetlenül attól, hogy a bírósági határozat még nem volt jogerős - nem volt jogellenes. A végzés 2007. július 2-án kelt, és (a keresetlevélhez csatolt és ...V.../2007/62. szám alatt iktatott irat tanúsága szerint) július 4-én érkezett a II. r. alpereshez. A II. r. alperes által a 2007. július 3-án kelt ...V.../2007/60. és .../2007/53. számú határozatban foglalt felhívásának megfelelően, az ott megjelölt számlára a ... Bank Zrt. 2007. július 5-én kelt, a II. r. alpereshez ugyanazon napon érkezett, 63. szám alatt iktatott (a keresetlevélhez mellékelte) értesítése szerint július 4-én a lefoglalt vételár követelés befizetésre került.

A Vht.193. § a) pontja a végrehajtónak azt is lehetővé teszi, hogy a foglalást meghatározott vagyontárgy tekintetében a fedezet cseréje esetén feloldja, ha a fedezetként felajánlott vagyontárgyat a végrehajtó megfelelőnek ítéli (A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény Nagykommentárja, szerzők: Kiss Nikolett-Osztovits András-Pomeisl András-Villám Krisztián, szerkesztő: Osztovits András, 2015., Opten Informatikai Kft., 728. oldal). A perbeli esetben tehát, mivel a lefoglalt követelés vevő általi befizetésével, a fedezet rendelkezésre bocsátása után megállapítható volt, hogy az adós számláján a pénzügyi intézménynek kiadott felhívás teljesítésével az ingatlan értékének fedezete biztosítva van, már nem volt szükség az ingatlan lefoglalására, az annak helyébe lévő vételár volt hivatott biztosítani a követelés későbbi megtérülését.

A fenti indokokra figyelemmel tehát megállapítható, hogy a perbeli esetben a kár összegének meghatározása során a lefoglalt követelés, illetve az annak alapján befolyó pénzösszeg, azaz a hátralékos vételár **V.I.** tulajdonát képező hányada veendő figyelembe. Ennek következtében a kártérítési felelősség körében azon jogellenes alperesi magatartásnak lehet csak relevanciája, mely közrehatott abban, hogy a vételár hátralék nem szolgálhatott a kielégítési végrehajtás során a felperesi követelés fedezetéül, mert kikerült a II. r. alperes, mint végrehajtó rendelkezési joga alól. Ez elsődlegesen arra vezethető vissza, hogy a II. r. alperes a Vht.112. § (1) bekezdésének mérlegelést nem kívánó, eltérő értelmezésre alapot nem adó rendelkezését megsértve - ezzel súlyosan felróható magatartást megvalósítva - a lefoglalt követelés kötelezettjét (a korábbi felszólítását módosítva) a vételárhátralék I.r. alperes bankszámlájára való befizetésére hívta fel. Ennek következtében kerülhetett sor arra, hogy az I. r. alperes a saját számláján a biztosítási intézkedés iránti kérelemről született jogerős döntés folytán - a továbbra is a biztosítási intézkedés hatálya alatt álló - **V.I.t** illető vételárrészhez is hozzáfért, arról rendelkezni tudott.

A II. r. alperes ezen, 2007. július 3-i (...V.../2007/60., illetve .../2007/53. számú) intézkedése tekintetében fennállnak a kártérítési felelősség Ptk.339. § (1) bekezdésében foglalt és az

elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az alábbiakra figyelemmel a Ptk.349. § (1) bekezdésében foglalt feltételek egyaránt.

Helytálló ugyanis a tekintetben a felperesi fellebbezési érvelés, hogy az intézkedés tartalmából (összevetve az ezáltal módosított V..../2007/45., illetve .../2007/39. számú határozatban foglaltakkal), nem volt megállapítható, hogy ez sérelmes lehet a felperes számára, tehát, hogy a felhívás nem a végrehajtó számlájának számát jelöli meg. Az intézkedésről való felperesi tudomásszerzés körülményeinek további vizsgálata nélkül is megállapítható tehát, hogy a felperes - legalábbis a végrehajtási kifogás előterjesztésének Vht.217. § (3) bekezdése szerinti objektív határideje alatt - nem került abba a helyzetbe, hogy rendes jogorvoslatként végrehajtási kifogást terjesszen elő. Erre figyelemmel a végrehajtási kifogás hiányában is fennállnak a kártérítési felelősség együttes feltételei.

A II. r. alperes a fenti felróható, jogellenes károkozó magatartásának következményeit a későbbiekben azzal még elháríthatta volna, hogy a biztosítási intézkedés tárgyában született jogerős döntést követően, amennyiben az I. r. alperes számláján lévő és **V.I.t** illető pénzüsszeget a Ptk.94. § (2) bekezdése alapján ingó dolognak tekinti, úgy a Vht.107-109. §-ának rendelkezései (fogalás harmadik személynél szabályai), amennyiben pedig azt a **V.I.ak** az I. r. alperessel szembeni - az adásvételi szerződés 3. pontján alapuló - elszámolási igénye tárgyakként minősíti, úgy a Vht.110-113. §-ának rendelkezései (követelés lefoglalásának szabályai) alapján az I. r. alperessel szemben intézkedéseket fogantatosítson. A II. r. alperes azonban e tekintetben is felróhatóan mulasztott, mégpedig anélkül, hogy erről a felperes tudomást szerzett volna, és végrehajtási kifogással élhetett volna.

Az ítéltábla e körben csupán utal arra, hogy a végrehajtást kérőtől nem várható el annak folyamatos és kezdeményező jellegű figyelemmel kísérése, hogy az adós jogszerűen lefoglalt vagyona a végrehajtó esetleges későbbi jogszerűtlen magatartása (tevékenysége vagy mulasztása) folytán nem kerül-e ki a lefoglalás hatálya alól.

A II. r. alperes ugyanakkor nem tartozik kártérítési felelősséggel a tekintetben, hogy a vevő felé fennálló követelés lefoglalása körében a befizetendő vételárnak aV.../2007/45. és .../2007/39. sorszámú intézkedésében megjelölt 43 millió forintos összegét a 48 és 40. számú intézkedésével 35.782.279.-Ft-ra (azaz 7.217.721.-Ft-tal) módosította. A felhívás tartalmából - az összeg leszállításából - a felperesnek fel kellett ismernie az intézkedés sérelmes jellegét. A rendelkezésre álló adatok szerint az intézkedésről a felperes 2007. május 23-án tudomást is szerzett, a II. r. alperes - a jogorvoslatról való tájékoztatást is magában foglaló - határozatát átvette. Utóbbit igazolja a felperes fellebbezése indokolásában (66. számú irat 5. oldal) hivatkozott tértivevény tartalma és a fellebbezési előadással szemben az irodai utasítás, mellyel a végrehajtó (a felperes által a keresetlevél mellékleteként, az I. r. alperes által pedig 12/A/7. szám alatt csatolt másolatok tanúsága szerint) 2007. május 21-én a felperesi jogi képviselő részére is tértivevénnyel való kézbesítés iránt intézkedett. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes által a tárgyalás berekesztését követően e körben előadottak és csatolt iratmásolatok figyelembevételére és értékelésére nem volt mód.

Az a körülmény, hogy az ingatlan lefoglalására tekintettel a felperest milyen megfontolások, várakozások befolyásolták a kifogás előterjesztésének elmulasztása körében, a kifejtettek mellett a mulasztás jogkövetkezményei alóli mentesülésre nem ad alapot.

A fentiekre figyelemmel a Ptk.349. § (1) bekezdésében foglalt feltétel hiányában - annak további vizsgálata nélkül, hogy a II. r. alperes a megjelölt összeg leszállításával, azaz az

ingatlan tehermentesítésével jogszerűen, avagy jogellenesen járt-e el - megállapítható, hogy ezen 7.217.724.-Ft (illetve annak az I.r. alperes vagyonába tartozó része) tekintetében nem alapos a felperes kártérítési igénye a II. r. alperessel szemben.

Az I. r. alperessel szembeni kereseti követelés körében az ítéletábra az alábbiakat emeli ki:

A Vht. 109. § (2) bekezdése, illetve a 112. § (2) bekezdése az ott meghatározott jogszabályi feltételek fennállása esetén, lényegében a végrehajtást megghiúsító magatartás következményeként kártérítési, illetőleg helytállási felelősséget intézményesít a harmadik személyekkel szemben.

A fentebb már kifejtettek szerint a II. r. alperes részéről az I. r. alperessel szemben nem került foganatosításra a Vht.107. §-a, illetőleg a 110. §-a szerinti intézkedés.

A Vht.109. § (2) bekezdése, illetve 112. § (2) bekezdése szerinti felelősség előfeltételét azért képezi a végrehajtó által a Vht.107. § és 110. § szerinti intézkedés és tájékoztatás megtétele, mert ellenkező esetben a harmadik személy nem szerezne tudomást az adóssal szembeni végrehajtás folyamatban létéről. Így nyilvánvalóan nem lenne felelősségre vonható olyan végrehajtás megghiúsításáért, amelyről nem szerzett tudomást (illetve jóhiszemű együttműködése mellett nem tudná a lefoglalt vagyontárgy vagy követelés teljesítésével, illetőleg rendelkezésre bocsátásával a végrehajtandó követelés kielégítését szolgálni.)

A perbeli esetben az I. r. alperes felelőssége az alábbiakra figyelemmel azonban a végrehajtó fenti intézkedéseinek hiányában is fennáll a pénzösszeg **V.I.t** megillető része tekintetében.

Az I. r. alperes tudta, hogy **V.I.**é a vételárkövetelés fele, illetve a követelés teljesítéseként a vevő által utalt összeg fele, továbbá, hogy **V.I.al** szemben biztosítási intézkedés van elrendelve, végrehajtás van folyamatban. Tisztában kellett tehát lennie azzal, hogy a bankszámla pénzintézeti zárolásának feloldása ugyan formálisan szabadon hozzáférhetővé teszi számára a **V.I.t** megillető összeget is, de annak bármilyen módon való felhasználásával (akár saját szükségleteire fordítja, akár **V.I.ak** bocsátja rendelkezésre) a felperes érdekeit súlyosan sértő módon ezen pénzösszeget lényegében a végrehajtási eljárás hatálya alól vonja el. Ez pedig alkalmas lehet (mint ahogy a perbeli esetben alkalmas is volt) a követelés kielégítésének legalább részbeni megghiúsítására.

Az I. r. alperes a perbeli esetben olyan harmadik személynek tekinthető, aki a felperes adóssal szembeni követelésének kielégítési alapját nem szerződéssel vonta el rosszhiszeműen, így helytállási kötelezettsége nem a Ptk.203. §-a alapján, hanem a Ptk.339. § (1) bekezdése alapján, kártérítés jogcímén áll fenn.

Helytálló a felperes azon álláspontja, hogy az I. és II. r. alperesek jogellenes felróható magatartása együtt, egymást kiegészítve, egymásra épülve idézte elő a kár bekövetkeztét, a végrehajtás 17.891.140.-Ft erejéig való megghiúsítását. Ezért a közös károkozás szabályai szerint a Ptk.344. § (1) bekezdése értelmében egyetemlegesen felelnek a kárért a felperessel szemben.

Az ítéletábra lényegében osztotta a felperes jogi álláspontját a kár bekövetkezte, esedékessége tekintetében. Ennek értelmében megállapította, hogy az I, II. r. alperesek a korábban tanúsított magatartásukkal a jogerős ítéleti marasztalás időpontjában okoztak kárt. Ekkor jutott a felperesi igény abba a létszakába, hogy azt végrehajtási eljárás keretében érvényesíthesse az adósokkal szemben, így ekkor következett be a végrehajtás

meghiúsításából fakadó kára. Erre tekintettel a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat fizetési kötelezettség kezdő időpontja ennek megfelelően határozható meg.

Az ítélet tábla kifejtettékre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, egyetemlegesen marasztalva az I., II. r. alpereseket a fentiek szerint megállapított kárösszeg és késedelmi kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, ennek folytán a pernyertesség-pervesztesség arányának változása indokoltá tette az elsőfokú ítélet perköltségviselésre irányuló rendelkezéseinek a megváltoztatását is. Az elsőfokú eljárás pertárgyértéke 63.282.280.-Ft volt, a felperes az I., II. r. alperesekkel szemben egyetemlegesen 35.782.280.-Ft, míg a II. r. alperessel szemben ezt meghaladóan 27.500.000.-Ft összegű követelést érvényesített.

A felperes az I. r. alperessel szemben fele részben lett pernyertes, így egymással szembeni viszonyukban egymás javára ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére nem kötelezhetőek, ezért az erre irányuló elsőfokú ítéleti rendelkezést az ítélet tábla mellőzte.

A felperes a II. r. alperessel szemben 30 %-os arányban bizonyult pernyertesnek, így a felperes által a II. r. alperesnek fizetendő perköltség összegét (az elsőfokú bíróság által a teljes pernyertesség esetére ÁFÁ-val együtt 635.000.-Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíj mértékét) az ítélet tábla a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően 254.000.-Ft-ra leszállította.

Az elsőfokú eljárás összességét tekintve a felperes 70 %-ban pervesztés, így az állam által feljegyzett 1.500.000.-Ft kereseti illeték ezzel arányos részét ő, míg a fennmaradó részét az I. és II. r. alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak.

A fellebbezési eljárás során az I. r. alperessel szemben 35.782.280.-Ft, míg a II. r. alperessel szemben elsődlegesen 55.000.000.-Ft összegű kártérítési igényt érvényesített a felperes. Előbbi tekintetében fele részben bizonyult pernyertesnek, így az ezzel kapcsolatos költségeiket a felek az ügyvédi munkadíj tekintetében maguk viselik. A II. r. alperessel szemben a fellebbezési eljárásban a felperes 1/3 arányban bizonyult pernyertesnek, ennek megfelelően köteles megfizetni a II. r. alperes javára a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése szerinti összeg arányos részének megfelelő, az ÁFÁ-t is magában foglaló másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. A felperes fellebbezése a teljes fellebbezési pertárgyérték 1/3-a tekintetében eredményre vezetett, így a feljegyzett fellebbezési illeték 2/3-át ő, míg az ezt meghaladó részét az I., II. r. alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak.

Győr, 2017. február 2.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelével:

Kiadó: